

Išmintėis skrinėlė

Parėngė Želvītė Danguolė

Pėlna kėšenė svetėmus vartus atėdara, vuo tošti tonkė ė iš nomū išvara.

Kuožnam sava oždėrbta dounelė skaniausė.

Ka ė jouda douna, bet sava.

Dėrbtė nenuoriesi, nieka sava netoriesi.

Kas sava prekė peik, tou ė iš torgaus vara.

Kuožnos kopčios sava tavuora gėr.

Sava darba kuožnos gėr.

Kuožnam sava darbs brongiauisis.

Sava patėis klumpės artiau šėrdėis.

Baguots sava dali žemie atsėjem, vuo vargšos – dongou.

Geriau sava utielės moštė, nego svetėmus pinigus skaičiuotė.

Obagaudams – kada gaudams, sava toriedams – kada nuoriedams.

I sava darža gali ė par tvuora lėptė, bet tik ne i svetėma.

Ė gaidīs sava kėimė drousos.

Ė obags tor sava linksmībės.

Mīl kap gegutė sava vākus.

Kuožna žuolie tor sava kėrmėna.

Mandagos žmuogos ė sava šešoulietė atsėpraša.

So pruingo pakalbiesi – sau pruota pridiesi, so dorno – ė sava prarasi.

Svetėmo galvo ėlgā negīvėnsi.

Kuožnam darbou sava laiks.

Kėta akies ė krėsla mata, vuo sava – ni rousta.

Kuožna kvietka sava daržieli rieda.

Pu sava longo ė nuotrīnės kvėp.

Svetėma ašaras unt gera neit.

Svetėmū ašaru negaila.

Kuožna karvė sava verši laiža.

Vėskou ont sava patėis korpalė temp.

Ont svetėmū grioviesiu sava laimės nepastatīsi.

Nesėdžiauk radės, nekriuok pametės.

Duors žmuogos kėta geroma neožmėršt.

Nenešk dūmu ėš sava truobuos.

Kuožnos paukštis sava lėzda gėn.

Nieks sava lėzda negadėn.

Dorns sava razomo gėras.

Ė dorns sava nauda sopront.

Daugiau sava akim, vuo ne ausim tėkiek.

Pruotings pru sava longa mata daugiau, nego dorns vėsa pasauli apkeliavės.

Gerā ī ont kėta nogaras juotė, bet pamiegink ožsėruopštė ont sava.

Bepėgo kėtam ont sprondo siedietė.

Važiou kap kuoki sraigė so sava nomo.

Nesakīk op neparšuokės griuovė.

Kalvis arkli kausta, vuo varlie sava doud.

Nešėk i svetėma pouda, vuo gal prisėėtė iš anuo patem kuošė kabintė.

Sava patėis ožontie gīvatė ožaugėnā.

Nu sava lėkėma nepabiegsi.

Vėsė vākā gražė, peliedas – gražiausė.

Ont sava tvuoruos ė gaidīs garsiau gėid.

Gondros sava čiesa žėna.

Ėr aš tau bovau diedė pakol tavėm utielės jiedė.

Pu sava stuogo ė jouda plota pīragā.

Kuožnuo gėntie – savs rondielis.

Ė bėtės sava nomus gėn.

Kuožnam sava krīžieli neštė.

Gėrts ė velnė nebėjė, vuo blaivos ė i sava šešoulieti baiduos paveizietė.

Ont kėta ė dolkelė pamata, unt savės – ni vežėma.

Patem ė savs miešlos kvėp.

Už pinigus pagatavs tieva, muotina pardoutė.

Gers bova diedė pakol sava jiedė.

Pri sava orva lapė nemedžiuo.

Sava suoduo pranašo nebūsi.

Gražem žmuogou ė smurglis pritink.

A gal kiaulė sava vākū pagailietė, ka anou patė jau ont ognėis neš?

Geriau vėina akės sava nekap dvė svetėmas.

Benė gegutė būsi, ka sava vākus kėtam primeti?

Net arklīs sava plauka pakeit, vuo tamsta sava būda – nikāp.

Sava trėgrašė kor nerėk nekėšk.

Gers ganītuos sava avieliu neapleid.

Savs krīžios lėngviesnis.

Kuožnos sava šaša kasa.

Sava jaunū dėinieliu i maiša nekėšk.

Sava bėrbīnė gerėsnė ė ož svetėma triūba.

Sava patėis ašaras sūras, vuo svetėma – tik šlapės.

Nu sava nelaimės nepasėkavuosi ė pu poudo pasėvuožės.

Aple sava īdas galvuok, vuo ne aple svetėmas.